

Babamdan Yadigar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Ocak 2023

Düşlerimden as beni ve de dişlediğim zincirlerimden yana savur beni rüzgâra.

Aşkın imbatı bu şiir
Şiirin gizinde saklıyım
Matemin hulasası
Gelmiş geçmiş en yorgun savaştıcıyım

İz bilmem yol bilmem
El yordamı ile alabildiğine sevdim yaşadım ben
İklimlerin nazarında solduğum
Aşkın hazanında soluduğum
Gün mizaçlı bir ömür ise dillenen
Soya çekim belki de bu hüzün ve gizem

Babamdan yadigâr acılarım
Öğretilerin tebaası yalnızlığın hicazı
Aşka öykünen bir kulum
Kuldan öte babamdan mirastır kulağıma küpe yaptığım
Her yaş bir sağanağa denk gelir
Her akan yaştır yorgunluğun alın teri
Sevmekten yorulur mu peki insan?
Ya, sevilmediği malum değil mi?

İçtikçe sevgiyi yeşeren gök kubbe
Deştikçe yüreği bazen yüreği sokulan yerin dibine
Manidar bir şarkıdaki gizemi ve aşkı çeken içine
Hoyrat rüzgâr ve pişekar yüreğin izinde

Ölümsüz bildiğimden ötesi ölümcül bir rüya
Beşerin hicreti saklı evrenin dokusunda
Kokusu aşkın badireler atlatan
Yılgın ve yaşlı bir günde seken hece hece

Mimarını müzmin gecenin
Günü dahi kasvete boğan bir ikram

Meali olmayan duygulara anlam yükleyen
Çıtası da yükseldikçe sevginin
Beti benzi atan sancılı bir veda
Kendine âşık her eda
Aşk asla da değil yolgeçen hanı

Özgün bir yürektir elbet aşkın neferi
Bazen bir isyan bazen bir rüya
Tasnif edilmiş duygulardan örülü bir hırka
Kepenleri mademki indi yüreğin ansızın
Sızısıdır babadan miras acılarının
Acıdığı açtığı en derin yara

Hicran girift bir beste
Aşksa yorgun yalandan bıkkın
Yol yorgunu bir geceyi deşen elleri hüzün denen mihrakın
Gölgesinde yeşeren duygulardan örülü nazı niyazı
Dinmez de yaşamın